

SLOVENSKI NAROD.

Jednaki vsaki dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.
 Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
 Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.
 Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Deželni predsednik kranjski, gospod Andrej baron Winkler hoče biti umirovljen in bode v kratkem ostavil Ljubljano. Če sodimo kranjske Nemce po uvodnem članku v Graški „Tagespost“ od zadnjega petka, to morajo biti kar nōri od samega veselja, da vender konečno odstopa sedaj g. baron Winkler. A mi kranjski Slovenci moramo seveda te dni hoditi s povešenimi glavami, ker nam gre za sāmō življenje, če gospoda barona Winklerja ne bode več mej nami! No, v resnici pa ni tako hudo niti pri nas, niti pri Ljubljanskih kazinotih. Nas ne bode konec, če odide sedanji prečastiti deželni predsednik, tukajšnji kazinotje pa bodo morebiti doživeli, da jih bodoči deželni predsednik ne bode tako regardiral, če bode količkaj pomislil, kako prijateljsko se za slovo obnašajo sedaj proti predniku gospodu Andr. baronu Winklerju, dasi je njegova prečastita rodbina vstrajno poveljevala vse prijetne socialne ure v krogih Ljubljanskih kazinotov. Zato pa je gola in sicer velika komedija ves „Tagespostin“ članek. Hotela je zopet jedenkrat, a pravi, da ne zadnjikrat, napasti in opsovati odhajajočega gospoda barona Winklerja. Nič originalnega, vse smo že sto in stokrat slišali poprej, seveda v boljši in dostojnejši obliki! Stara, pogreta bajka, da je „ĕra Winklerjeva“ bila za Nemce težka doba — kdo se jej ne smeje? Nobenemu nemškemu uradniku se v tej dobi ni las skrivil, — nemško mislečim političnim uradnikom se je celo tako dobro godilo, da so sinovi slovenskih „patrijotov“, kakor hitro so ustopili v politične službe, začeli „nemški“ misliti in čutiti. Lahko rečemo, da „nemški“ politični uradniki niso nikdar poprej tako ošabno nosili svojih glav po konci, kakor uprav pod predsedstvom gospoda barona Winklerja. Zaradi jedne pesti kranjskih Nemcev ostalo je z nemškim uradovanjem čisto vse pri starem, nemški jezik je bil v tej „Winklerjevi ĕri“ privilegovan, kakor poprej. „Nemške“ poslane v deželnem zboru je gospod baron Winkler na rokah nosil, da bi se le „v štrajk“ ne podali, kar bi konečno za deželno upravo prav ničesar ne pomenilo. Tem „nemškim“ poslancem na ljubo morala je razpasti narodna

slovenska stranka v deželnem zboru. Tako hudo se je godilo kranjskim „Nemcem“! In „nemška“ tukajšnja „high life“ ali „jeunesse dorée“, ali ni bila v največjih častéh vsivi palači na Turjaškem trgu? Kje so torej tista preziranja, tiste muke „nemškega“ prebivalstva? Prav tako smešna je tudi tožba, da je baron Winkler deželo „poslovenil in nemštvo popolnoma v nič potisnil“. Gospodje nemškutarji vedo prav dobro, da v narodu niso imeli nikdar nobene zaslombe in da se je vse „nemštvo“ na Kranjskem le pod perutmi vlade zvalilo. V narodnem gibanju se pa tako pišče ne vzdrži pri življenju in konec ga mora biti brez kakega pritiskanja. To se je zgodilo, a nič drugega. „Tagespošta“ toži, da so bili zadnjih deset let odstranjeni mnogi zaslužni uradniki in da neslovenskim uradnikom ni moči udeleževati se volitev. Res je, da so bili premeščeni nemogoči Kaltenegger, zloglasni Vesteneck, glavni steber nemškutarstvu, katerega iščejo in lovijo sedaj orožniki, in tudi še nekateri drugi, skrajno kompromitirani uradniki, katere bi bili na Angleškem ali v drugi ustavni državi zaradi prevare pri volitvah in zlorabe uradne oblasti postavili pred sodišče. Še danes pa imamo v deželi razue ljudi, celo „aristokratke“, ki se drznejo naš jezik javno sramotiti, in ki niso za drugega nič, kakor da prenašajo svojega rojstva kosti po raznih šetalištih. Smešna laž je nadaljnja trditev, da so Slovenci, kjer so na krmilu, gospodarstvo tako zavozili, da ljudstvo Nemcev nujno prosi, naj se zopet udeleže javnega življenja. V nekaterih krajih so res Slovenci povabili nemškutarje na sodelovanje pri občinskih rečeh — na željo sicer gosp. barona Winklerja — a le pod pogojem, da so brezpogojno priznali narodni karakter dotičnega kraja; kjer pa tega niso hoteli storiti, izključila jih je narodna stranka, kakor nedavno temu v Novem mestu. V takšnih okolišnih se pač ni prečuditi predrznosti „T.“, ki upa, da se bode vlada pri imenovanju novega predsednika „ozirala na Nemce“ t. j. poslala zopet kakega Auersperga ali Widmanna. No, tega pač vlada ne bode storila, ker Taaffe še vedno ni prišel tako daleč, da bi po nepotrebnem provociral ves narod, tem manj, ker bo tudi z nelevičarskim predsednikom lahko tiral dosedanjo centralistično in germanizatorno politiko. Sicer se pa ne plašimo

niti kakega slovenskega Kollerja, če nam ga pošlje vlada. Prepričali ga bomo do dobrega, da je slovenstvo lahko kaj trda kost v levičarskem želodci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Deželni sbori.

„Hlas Naroda“ sodi, da je hotel grof Taaffe, sklicavši deželne zbore, ustreči klerikalcem, ki so v svojem glasilu „Vaterlandu“ jako odločno to zahtevali in zajedno naglašali, da treba z ozirom na avtonomistični princip dati deželnim zborom dovolj časa baviti se z deželnimi rečmi. Imenovani list sodi, da deželni zbor češki ne bo ničesar gospodarsko-vážnega rešil, ker meseca septembra komisije ne bodo utegnile dognati takšne predloge, decembra in januarja meseca pa se bo vršil boj za punktacije in ta bo absorbiral vso pozornost. — Glede punktacij je zanimivo kar piše „Grazer Volksblatt“, da bi Plener gotovo ne bil svetoval vladi, naj razpusti deželni zbor, če bi ne imel upanja, da se bodo dali konservativci komandirati, zato pa kliče rečeni nemški konservativni list češkim plemičem, naj si pravočasno pridobijo prijateljev in naj skrbijo, da ne bodo več tako izolirani kakor sedaj, naj popusté brezpogojno udanost vladi in naj poiščejo zaslombe v narodu, da ne bodo vrh škode imeli še sramoto. — Tudi nadomestne volitve v Tirolih, katere je treba radi abstinencije 21 italijanskih poslancev, vzbujajo živo zanimanje. So sebo huda bo borba v kmetijskih občinah, ker si bodo stali nasproti narodno-liberalni za abstinencijo uneti kandidatje in možje, sicer italijanske narodnosti a udani v voljo grofa Taaffea in škofa Tridentskega. — Bukovinski Rumuni se trudijo na vso moč, da dobe rumunskega deželnega glavarja, kajti v tem slučaju imeli bi večino v deželnem odboru, čeprav je nimajo v deželnem zboru, kjer je 17 Poljakov, Rusov in Nemcev, a le 14 Rumunov.

Vinska klavzula.

V soboto je stopila v veljavo vinska klavzula avstrijsko-italijanske trgovinske pogodbe, a koj iz začetka nastalo je močno nasprotstvo mej Avstrijo in Italijo ter razburilo do skrajnosti italijansko časopisje. Ta klavzula veleva namreč, da plačujejo znižano carino italijanska vina uvožena v sodih ali kakor pravi francosko besedilo pogodbe: „vins importés en fûts et futailles“. Ker pa se danes pošilja vino, olje itd. v vagonih, nalašč za to

LISTEK.

Lili.

(Češki spisal Sv. Čech, preložil A. P.)

(Konec.)

„Ah, gospod doktor“, ihtela je, vi ste jo tudi poznali — mojo jedinico — moje zlato — mojega dragega angeljčka. — In ta, ta revica, morala je — O, moj Bog! — Poglejte, kako je lepa, kako resno in modro izgleda še po smrti. — O Bog, moj Bog!“

Materin opomin, kako dostojno se vĕde ne- navadna devojka še v ledenem naročji smrti, dirnil me je bolj, nego sledeči izrazi njenega obupa, katerega so sočutne sosedke težko skušale zmanjšati s tolažbo, da je Bog malega angeljčka, ki ni bil za ta grešni svet, poklical k sebi.

Ozrl sem se po očetu; ali Jakoba že ni bilo več.

Prišel sem tudi k pogrebu.

Vrtne gostilne to leto nisem obiskoval. Stoprav ko je kostanjevo listje začelo zopet rneneti, zablodil sem nekaj tija in si poiskal navadno mesto blizu deščene strehe.

Kje je bil red, ki je nekaj vladal na mizi pod njo! V pusti zmesi valjali so se tu malomarno zloženi prti in umazani prtiči, prevrnjene popernice, nemarno pomešane čaše in steklenice. In v ta nered je gledala z mrtvim pogledom žena Jakobova v zamenarjeni obleki z rokama podpiraje nagubančeno čelo, nad katerim je tu pa tam proseval že nekateri siv las, s še sušjim in rmenejšim obrazom nego prej, zatopljena v žalostne misli, kakor Jeremija nad razvalinami Jeruzalema.

Ves vrt kazal je podobo zapuščenosti; samo nekoliko zamišljenih gostov je sedelo sem ter tija pri mizah s siabo opranimi prti in le za silo pogrnjenimi pod starimi kostanji, s katerih so krožeč padali ormeneli in zviti listi.

Jakob je sedel v nasprotnem kotu vrta kakor navadno s hrbtom proti gostom in pritiskal umazan in zmečkan prtič h globoko sklonjenemu čelu. Njegov frak je bil že sama karikatura fraka in glava — moj Bog! glava Jakobova se je svetila kakor polna luna — šop sivih las, ki jo je lani tako lepo zastiral, plapolal je zdaj brez smotra samovoljno za ušesom v jesenskem vetru.

Niti upal se nisem dramiti natakarkja iz pre-mišljevanja.

Konečno me je zapazila njegova žena in prišla boječe k meni.

„Ah, gospod doktor čakate piva“, rekla je žalostno. „Tako postrežem, takoj!“

A žalibog, beseda se ni izpolnila, marveč je žena začela pripovedovati.

„Ah, gospod doktor, kamor se ozrem, povsod jo vidim“, govorila je, časih ihtoč in otirajoč solze, ki so ji neprenehoma tekale po upadlem lici. „Ko ste bili zadnjikrat tu, sedela je še tam-le zdrava in vesela kakor ribica, lepa kor angeljček. In takega otroka sem morala izgubiti! Ne morem, ne morem si vbiti v glavo te misli; vedno se mi zdi, da stoji spet pred mano v svojem novem klobučku z vijolicami, ki ji je tako ljubezljivo pristojal, da maje z glavico in modro gleda na-me skozi svoje naočnike — srce bi mi počilo — Jakob!“ Gost pri sosedni mizi je hotel namreč plačati. „Jedino tolažbo imam, da smo ji postiljali z rožicami, da se z malokojim otrokom ravna tako, in da je umrla tako lahko, tako tiho. Tako še ni noben otrok umiral! Saj ste videli, kako modro je izgledala še v rakvi. In pogreb ste tudi videli: posuta je bila s cvetjem in venci, imela je prekrasno rakev, voz z angelji, dva duhovnika; vsakdo, kdor jo je sprem-

narejenih, ustavlja se avstrijska vlada pripoznati znižano carino za takšna vina, kar je povse logično in pravilno, kajti da zmatra klavzulo za veljavno tudi v tem slučaju, razširila bi samovoljno sklenjeno pogodbo. Italijani pa tega lojalnega tolmačenja ne marajo pripoznati in „Tribuna“ pravi, da noben kompascent ne sme samovoljno premeniti pogodbe ter pozivlje vlado, naj skrbi za to, da se bo Avstrija udala. — Znani Imbriani skuša to diferencijo izkoristiti v iredentovske agitacije, potujoč po Apuliji in hujskajoč zoper Avstrijo. — Italijanska vlada skuša z represalijami primorati Avstrijo, da odneha. Čuje se, da bode izdala ukaz preiskati vsa avstrijska piva, katera se uvažajo v Italijo, če jim je pridodano kaj salicila, ker je po nekem starem in zadnja leta ne izvrševanem zakonu prepovedano uvažati piva, v katerih je kaj salicila. Navzlic tej diferenciji razprodali so koj prvi dan veljavnosti klavzule več tisoč hektolitrov italijanskih vin.

Rumunsko gibanje na Ogerskem.

Živa agitacija mej ogerskimi Rumuni začela je madjarsko vlado močno skrbeti. V Budimpešto prišel je poveljnik sedmograškega orožništva, da izposluje pri vladi pomnožitev žandarmerije, češ, da s sedanji silami ni moči več ovirati rumunskih agitacij, zlasti shodov, ki se vrše, ne da bi bila dala vlada v to dovoljenje. — Član magnatske zbornice, Josip Gall, ki je sicer Madjar, a se — čemu ni težko uganiti — prištevava „pokroviteljem“ Rumunov, priobčuje v madjarskih in nemških listih poziv, naj se skuša Rumune pridobiti s tem, da se dejanski izvrši narodnostni zakon ogerski. To je le pustolovski slepilo, ker ta zakon sicer določa ravnopravnost, zajedno pa tudi prvenstvo Madjarov in madjarščine, kar je kontradikcija. Ta poziv je le svedočba, da se Madjari boje in — to je tudi nekaj.

Vnanje države.

Kriza v Srbiji.

Vlada odpustila je iz službe ogromno število radikalnih uradnikov, katere nadomešča z liberalci. — Shod radikalne stranke v Belemgradu je bil velikansk, kakor še nikdar nobeden, a vršil se je povse dostojno. Radikalci upajo trdno, da bodo zmagali. Pasid odpotoval je v svoj volilski okraj, kjer so ga nenavadno sijajno vzprijeli. — Vlada ugiblje baje, da bi skupščino razpustila šele dne 1. novembra in razpisala nove volitve meseca decembra, sosebno zato, ker upa, da bi tedaj laglje zmagala, kakor sedaj. To bi bilo očitno proti zakonu in bi gotovo le še povečalo odpor. — Radikalci se v vsi deželi organizujejo, a tudi stari naprednjaki Garašaninove vrste se oglašajo, in sicer odločno zoper liberalno vlado.

Rusi v Pamirju.

Rusi zasedli so baje Pamir in to, kakor se čuje, s privoljenjem kineške vlade. Vsled tega naprosil je afganski emir indijsko vlado, naj posreduje. Že v petek posvetoval se je lord Rosebery z ruskim veleposlanikom v Londonu, Butenjevom, o tej reči. Londonski konservativni listi očitajo vladi, da ne postopa dovolj energično in da zanemarija angleške interese v Aziji, češ, da so si Rusi odprli pot v Indijo. Liberalni listi zavračajo takšna očitanja, na kar odgovarjajo konservativci precej rezko. Pri Pamirskem vprašanju se je pokazalo, da lord Rosebery ne varuje angleških interesov tako, kakor jih je Salisbury, oziroma da je potisnil vnanjo angleško politiko v pravec, ki je Rusiji prijazen.

Home-rule.

Gladstoneov načrt za razmerje mej Irsko in Anglijo je baje že gotov. S tem načrtom se dovoljuje Irski obsežna avtonomija, čeprav se ne loči popolnoma od Angleške in Škotske. Irska ima dobiti svoj poseben parlament v Dublinu, samostojno policijsko upravo, sodnike pa imenuje parlament.

ljal, spominja se še zdaj krasnega in ganljivega pogreba — Jakob! Jakob!“ Sosednji gost je postal nestrpen. „In Jakob tudi ni za nič! Hodi, kakor bi bil mesečen. Z Lili ga je zapustil angelj varuh. Potepa se cele noči — da je grdo povedati! Izgublja s kvartanjem poslednji novc in zanaša mi stvari v zastavarno — Jakob! Jakob! Jakob!“

Jakob se je naposled sključeno privlekel in začel pisati na kos papirja račun sosednjega gosta.

Njegova soproga je završila svojo elegijo: „Ali meni je že vse jedno. Na svetu me nič več ne veseli in nekako se bom že pririla do groba, kjer bom zopet objela svojo Lili, svojo drago, zlato Lili.“

Jakob je stresnil z glavo; čul je gotovo ime svojega odletevšega kanarčka. Sklonil se je globokeje k popirju in pisal dalje: „Ocvrto pišče.“ Kaj zraven?

„Kumare v salati.“

„Kumare v salati —“

Tu se je nekaj zabliščalo mej piščetom in salato, in Jakob je radovedno dvignil proti nebu nezispane oči, kakor bi vprašal jasno nebo, odkod je prišla na račun ta deževna kaplja...

Prebitek irskega cerkvenega zaklada porabiti bode le v deželi sami, glede colnin pa bode Irška podrejena angleškemu parlamentu. Zoper sklepe irskega parlamenta mogla bode kraljica uložiti veto, a v angleški parlament volil bode irski trideset odposlancev. — Da je to bistvo home rule predlogi, potrčila sta tudi John Morley v svojem kandidatskem govoru v Newcastleu in John Dillon na shodu irske stranke v Dublinu. Irski poslanci so s tem načrtom povse zadovoljni in tako se bode Gladstoneu na stara leta morda posrečilo spraviti dolgo let boreča se naroda: Angleže in Irce.

Dopisi.

Izpod Nanosa 26. avgusta. [Izv. dop.] (Vojaške vaje in vročina. Prazne govornice o bolnikih in mrtvecih. Pitna voda.) O vojaci, ki so nastanjeni ter imajo vaje okolo Postojine, Razdrtega in Senožeč govori in piše se mnogo neresničnega, to je, izmišljenega. Vsaka malenkost se strahovito pretirava; ako dva ali trije opešajo že se vpije, da jih je pet umrlo. Res je, da je kakor drugod bila letos tudi tukaj nenavadna vročina trajajoča nad osem dni. Ko so vojaki prihajali, to je bilo 14. in 15. dan t. m. pričela je tudi vročina, torej ni čuda, če je kdo iz mej njih na poti iz Divače v Senožeče ali iz Postojine v Razdrto vsled silne vročine, radi žeje in truda opešal, in če so nekateri celo na poti obležali. Mnogi so se vozili skoro celo noč po železnici, po vojaško v vagone nabasani, tako, da so bili veliko bolj trudni in zdelani, ko so izstopili, kakor pa tedaj, ko so v vagone stopili. Po prihodu na kolodvor, se jim ni dalo dosti prilike, da se okrepčajo nego korakati so morali na določena mesta. Ako se še pomisli, da so morali poleg orožja nositi se „cak in pak“, mnogo patron ali fišet, povrhu pa še plašč, potem se pač ni čuditi, ako je kateri legel ne da mu je bilo to ukazano. A to je že zadostovalo da se je raznesla govornica: v Senožečah jih je umrlo 22, v Razdrtem pa trije, več sto je pa hudo bolnih. Resnica pa je bila, da je v Senožečah jeden bil na smrt bolan, da so se slednji dan oglašali maroderji, bodisi da so imeli žuljeve noge ali kako drugo ne nevarno bolezen. Mej 12000 in več vojakov je pač samo po sebi umevno, da mora biti tudi nekaj bolnikov, osobito ako morajo izvrševati v taki vročini mučne in dolgotrajne vaje. — Največjo skrb nam napravlja potrebna pitna voda, katere se navadno dosti potrebuje. V Razdrtem in na Ubelskem nastanjenih je namreč čez 2200 mož, do blizu 5000 pa v Senožečah v okolici in v taborišču na „Škrlevcih“. Razvidno je torej, da je za vse vojaštvo in za domače potrebščine treba veliko vode.

Omenil sem to radi tega, da se naš slavni deželni odbor vsaj nekoliko vzbudi iz svojega spanja, ter pomisli, kako malo se stori za nas Notranjce, če sl. deželni zbor v našo korist kaj sklene. Upamo da se bode o tem spregovorila še kaka beseda na pristojnem mestu, kar je opravičena želja žejnih Notranjcev. Slavni deželni odbor mora zvedeti, da nam prazne obljube ne gasijo žeje. Hinko.

Z Reke 23. avgusta. [Izv. dop.] (Čehi na Reki; otvorjenje „Narodnega“ doma v Bakru.) Z velikim veseljem vsprejeli smo vest, da pridejo Čehi na Reko. Kar je bilo daleč, prišlo je blizu. Dne 17. avgusta zvečer ob polu sedmi uri prišli so težko pričakovani gostje iz belega Zagreba. Na kolodvoru se je zbralo veliko gospode in tudi krasni spol je bil obilno zastopan. Ko je zvon naznanil, da se bliža vlak, v katerem se nahajajo naši bratje, začelo se je neko neobičajno gibanje mej prisostniki; vsak je hotel biti prvi, da jim stisne bratsko roko. Opazili smo vrlega rodoljuba g. Jurija Ružiča, veleposelnika in trgovca, g. dra. Liniča, g. V. Majera, urednika „Vatrogasca“, V. G. Broža, kapelnika pevskega in tamburaškega društva „Jadranska Vila“ na Sušaku in veliko drugih gospodov in gospej. Prišedše goste pozdravila sta gg.: dr. Linič in Brož, zatem so odpeljali naše goste v Reško narodno čitaonico, kjer jim je bila prirejena mala južina. Po odpočitku je g. Brož igral na klavirju nekaj čeških pesem in g. Kremsir, vrli umetnik na braču, tamburaš „Jadranske vile“, je sviral lepo skladbo Broževo „Au Revoir“. Po odpočitku odšli smo z gosti na bližnji Sušak kjer so jih Hrvatje pozdravljali z burnimi živio in Nazdar klici, na kar so Čehi odvratili kakor iz jednega grla „Slava Hrvatom našim bratom“. V gostilni „Kontinental“ je bila že pripravljena večerja, a oddelek vojaške godbe sviral je obljubljene sloveske

komade, pevci „Jadranske Vile“ so peli lepo slovensko pesem. Odobravanju ni bilo ne konca ne kraja, še večjo so pa pohvalo želi naši pevci za Hajdrihovo pesem „Jadransko morje“, za „U boj“, Jurišičevo „Poputnico“ itd. Zabava trajala je do 11. ure zvečer, zatem so se razšli vsak v svoj že prirejeni stan, na Trsat, in na Sušaku le malo jih je šlo v Reko in to vsi v domoljubne hrvatske hiše. Drugi dan v jutro, zbrali so se naši gosti na Sušaku in od tod šli na staroslavni Trsat, ogledali si okolico trsatsko, samostan in cerkev, in stari Frankopanski grad, kjer je g. V. Mayer raztolmačil, kaj je bil Trsat nekdanj, in kaj je bil Frankopan Trsatu in Hrvatom. Na Trsatu bil je prirejen zajuterk, pri katerem ni mankala navdušenih govorov kakor ne pri večerji na Sušaku. Po zajuterku so se odpotili naši gosti s parnikom iz Reke v Opatijo da se navžijejo prijetnega vzduha. Drugi dan pa so odpotovali zjutraj s parnikom v Pulj. S tem je bila končana res bratska slavnost na Trsatu in Sušaku, vedno pa nam ostane v spominu žarko rodoljubje naših bratov Čehov. Bog daj, da ne ostane pri tem, ampak da se še večkrat vidimo na obalih Jadranskega morja.

Dne 20. avgusta slavila se je v bližnjem Bakru redka slavnost, odprla se je Čitalnica v Narodnem domu, ali ne nova Čitalnica, ampak samo nova, lepa, veličanstvena zgradba, Čitalnica pa je slavila 50letnico svojega obstanka. Popoldnanska zabava v mestnem vrtu je bila krasna in je trajala do poznega večera. Drugi dan zjutraj budnica mestne godbe, ob 10. uri služba Božja, zatem blagoslovljenje novih prostorov in govor predsednika gosp. Damina ter otvorjenje Narodnega doma. Popoldne skupni obed v mestnem vrtu, ali prava slavnost šele je bila, ko so jeli prihajati parniki z izletniki. Prvi je priplul iz Senja, imel je tudi Senjsko godbo „seboj“, drugi iz Reke, kjer je bilo pevsko društvo „Jadranska Vila“. Bakrani so jih lepo dočakali s svojo domačo godbo, s pevskim zborom in gasilnim društvom. Od tod smo se napotili v Narodni dom, kjer so pevci imeli vkupno vajo za koncert. Pesem „Črnogorac črnogorki“ nas je vse iznenadila, petje treh pevskih zborov: „Sklad“ iz Bakra, „Danica“ iz Kraljevice, „Jadranska Vila“ iz Sušaka je bilo krasno. Vsi navdušeni smo že bili, ko se je raznesel glas: Istrani gredo! Vse je bilo hipoma zunaj. Istrani so prišli iz Opatije, vodil jih je g. dr. Štanger. Ljube goste pozdravil je presrčno g. Gršković, zahvalil pa se je g. dr. Štanger z lepim govorom. Godba je zasvirala in pevska društva so zapela „Lepa naša domovina“. V tem hipu priklopela je navdušenost do vrhunca. Vsi poslušalci odkrili so se kar na krat, sveto rodoljubje jim je žarilo iz oči, čuvši to krasno himno. Gostje in domačini, na čelu domača godba, potem društva „Sklad“, „Jadranska Vila“ in „Danica“ odkorakali smo v mestni vrt, kjer so se vrstile lepe domoljubne zdravijce in zanosni govori do 8. ure zvečer. Zvečer bila je zabava v Narodnem domu. Točno ob 8. uri se vzdigne zastor in strmé smo gledali „Živo sliko“, predstavljajočo Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo. Deklamaciji in petju društva „Sklada“ se je burno ploskalo. Gospa Leonija Brückl nas je očarala s svojim krasnim zvonkim glasom, ko je odpela Santuzo iz opere „Cavalleria rusticana“. Ker niso ponehali dobro-klici in ploskanje, pela je še odlomek iz opere „Carmen“. „Jadranska Vila“ pela je Hajdrihovo „Jadransko morje“, zatem pa češko „Žezulinko“, a naposled so vsi trije pevski zbori peli krasno pesem „Črnogorac črnogorki“. Silno odobravanje je trajalo dolgo časa. S plesom, ki je trajal do jutra, zvršila se je prelepa slavnost otvorjenja Narodnega doma v Bakru. R. R.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

IX. Ker je bilo skupščinarjem in gostom potreba že telesnega krepiča, zbralo se jih je do 300 v lično okrašenem vrtnem salonu Vičičeve gostilne k slavnostnemu banketu. Ostali udeležniki morali so si radi premajhnega prostora iskati obeda po drugih trških gostilnah, kjer so bili prav dobro postreženi, osobito če se pomisli, da je dospelo veliko več udeležnikov, kakor se je sploh pričakovalo. — Glavnemu vходу nasproti v sredi salona pod sliko Nj. Velečanstva presvetlega cesarja sedeli so predsednik L. Svetec, na desni c. kr. okrajni glavar

Postojinski visokorodni marki pl. Gozani, kateri je počastil banket z dvojico svojih uradnikov, na levi pa Postojinski župan in podružnični prvomestnik Miroslav Vičič. — Prvi izpregovori predsednik Luka Svetec po priliki tako:

Dovolite, častiti gospôda, da napijem prvo zdravico Njemu, ki je mogočni čuvaj državne reda, podpornik in pospešitelj vsega napredka v državi; Njemu, ki nam je podelil ustavo in ž njo pravice in svoboščine, katere nam tudi dovoljujejo, da se svobodno družimo in shajamo ter da smo si mogli osnovati prekoristno našo družbo sv. Cirila in Metoda; Njemu, kateremu je bil slovenski narod vsikdar zvesto udan ter tudi zdaj s trdnim zaupanjem pričakuje, da se dopolnijo in uresničijo vse po ustavi zagotovljene pravice: Našemu presvetlemu cesarju, ki ga Bog ohrani, Bog živi! (Trikratni burni žvioklici. Vse vstane raz sedeže, godba igra cesarsko himno, mnogi vmes pojo. S Soviča sem pa se čuje pokanje topičev, oznanjujoč po širni Pivki, da je danes v Postojini zbrana lojalna družba, zvesto udana svojemu cesarju.)

Družbini blagajnik, deželni odbornik dr. Josip Vošnjak se zahvaljuje visokorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju marki Gozani-ju za današnji obisk, ki je skupščinarje tako prijetno iznenadil, kajti dozdej jim taka čast še ni došla, povdarja, da uprav ta gospod vsled svoje nepristranosti in pravicoljubnosti uživa vsestransko zaupanje, in takemu uzornemu uradniku velja njegova zdravica. Skupščinarji so temu pozdravu živahno pritrdjevali.

Marki pl. Gozani se na to v izbranih besedah zahvali skupščinarjem v prvi vrsti za lojalno manifestacijo Nj. Velečastvu presvetlemu cesarju, v drugi vrsti pa za napitnico njegovi osebi, katero hvaležne vzprejme kot lep znak prijaznosti. Jednaka čutila dajo tudi njemu povod, da dvigne svojo čašo na čast in v prospeh vsikdar lojalne družbe svetega Cirila in Metoda. — Vsestransko živahno odobravanje.

Vodstveni član, deželni poslanec Iv. Hribar slavi v daljšem govoru prepoved slovenskega meščanstva, katerega smo pred leti neradi pogrešali v narodnem boju. Sedaj pa se bori za narodove svetinje poleg oratarja in duhovnika tudi slovenski meščan in tržan. Zlasti Postojina je dokazala danes, da se gledé slovenske zavednosti in požrtvovalnosti sme meriti z vsakim mestom, a slovenskim trgov koraka na čelu. Zategadelj velja njegova napitnica slovenski Postojini in njenemu županu Miroslavu Vičiču.

To zdravico in krepko zahvalo župana Vičiča ter njega napitnico vsej družbi so skupščinarji vzprejeli z velikim navdušenjem; na to pa predsednik Svetec sklene oficijelni del.

Bilo je še več drugih napitnic, ki pa niso spadale v področje naše družbe, torej nam o njih ni govoriti.

Tajnik prečita došle telegrame:

Budimpešta: V dubu pri Vas prosim Boga, blagoslovi naj delo in trud prepotrebne naše šolske družbe, da bi mogla donašati tudi v bodoče prav mnogo koristi milemu našemu narodu slovenskemu. Slava vrli družbi, nje uzornemu vodstvu in vsem zbranim zborovalcem! Živili zastopniki koroških podružnic! Slava neustrašljivemu prvoboritelju za narodna prava župniku Gregorju Einšpielerju! Živela svoboda! Ne udajmo se! Vekoslav Legat.

Kamnik: Srčni na zdar in slava kličejo zvesti udje iz Kamnika.

Didiča Janeza, Mici Koželj, Josip Sadnikar.

Tržič: Iskreni pozdrav zastopnikom prvi trdnjavi: živeli! Bralno društvo.

Ljubljana: Zbranim rodoljubom, požrtvovalnim zastopnikom in vsem udeležencem prepotrebne družbe kliče: Slava in živeli!

Pevsko društvo „Ljubljana“.

Kranj: Zbranim braniteljem slovenske deoe gromoviti „Živio!“ Učiteljsko društvo.

Tržič: Slava udeležnikom skupščine Ciril-Metodove; naj bi našlo prekoristno društvo mnogo prijateljev, darovateljev. Živela vse večje ljubav do zapuščene deoe slovenske!

Ivan Cotelj in Leopold Ahačič.

Vrhnika: Osobno zadržane kličejo vrlému društvu: Število zvestih hčer in sinov majke Slave množi se od dne do dne; tujec ne vzemi nam več ni za ped zemlje! Vrhniške učiteljice.

Nova Gradiška: V duhu pri Vas, kličem iz daljne Slavonije: „Slava!“ J. C. Juvančič.

Ribnica: Vsem zbranim častilem: „Slava!“ Podružnica Ribnica.

Lvov: Bog živi in blagoslovi prekoristno družbo sv. Cirila in Metoda; presrečni pozdrav in iskreni živio celi skupščini! Oroslav.

Poleg tega je prišlo z letnimi poročili od mnogih podružnic iskrenih pozdravov in srčnih voščil za razvoj slovenskega šolstva. (Konec prib.)

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Princ in princezinja Jules de Polignac došla sta s svojo rodbino v soboto v Ljubljano in se odpeljala na svoje posestvo v Mošnjah na Gorenjskem. — Naš rojak gosp. J. C. Trtnik odpeljal se je včeraj v Mannheim, kjer nastopi z dnem 1. septembra svoj engagement kot dvorni operni pevec na tamošnjem dvornem gledališču. — Te dni mudil se je v Trstu znani slovenski jezikoslovec g. dr. V. Oblak, vračujoč se z znanstvenega potovanja po dalmatinskih in isterskih otokih. — Imenovan je g. Avgust Guzelj gozdnim asistentom mej gozdnimi tehnikami politične uprave.

— (Častnim občanom) izvolila je občina Št. Lamberška g. župnika Ant. Berceta, — „glede na to, da je vzgleden duhovnik in vzoren rodoljub in glede na neumorno delovanje njegovo za blagor občine Št. Lamberške sploh, posebno pa še za blagor župnije Št. Lamberta.

— (Umrli je) včeraj, dne 28. avgusta, v Moravskih Budčevicah oče našega skladatelja in glasbenega vodje g. Antona Foersterja, g. Jožef Foerster, šolski vodja v pokoji. Dosegel je 88. leto svoje starosti, služboval pa je kot učitelj vzorno in neumorno 50 let v Osenicah na Češkem. Stul je tudi kot godbenik in bil je vselej zvest sin svojega češkega naroda.

— (Deželni zakonik za vojvodino Kranjsko) obsega v VI. kosu, izdanem in razposlanem 13. avgusta 1892.: 7. Zakon z dne 8. julija 1892. l. o uravnavanju potoka Mirne. 8. Ukaz c. kr. finančnega ravnateljstva za Kranjsko z dne 15. julija 1892. l. št. 9823 o olajšavah glede prošenj za začasno oprostitev od davka pri novih stavbah, prizidavah in prezidavah na podstavi zakona z dne 25. marca 1880. l. drž. zak. št. 39. — V VII. kosu, izdanem in razposlanem 24. avgusta 1892.: 9. Razglasilo c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 28. julija 1892 l. št. 8776, s katerim se znova razglasi poučilo o koleri (objavljeno dne 13. avgusta 1886 l. št. 2383 pr. dež. zak. št. 18.)

— (Stari srebrni denar.) S finančnega ministerstva naredbo z dne 8. avgusta 1892, št. 4431 je zaukazano, da smejo c. kr. blagajnice stari srebrni denar le še do konca l. 1892 prejemati in sicer: Stare tolarje po 2 gld. 10 kr. Stare goldinarje po 1 gld. 5 kr. Dvajsetice novejšega kovanja po 35 kr. Dvajsetice starejšega kovanja po 34 kr. Stare desetice po 17 kr. Stare petakarčke po 8½ kr. Stare groške po 5 kr. Križavce po 2 gld. 30. Polkrižavce po 1 gld. 12. Četrtekrižavce po 55 kr. Isto velja tudi o starih šesticah, ki se pri c. kr. blagajnicah prejemajo zdaj še za osem krajcarjev. Po novem letu tedaj ne bo moči pri c. kr. blagajnicah navedenega srebrnega denarja oddati, tudi c. kr. livarne ga ne bodo niti za srebrno vrednost prejemale, stari denar prišel bo tedaj z novim letom ob veljavo. Ker je starega srebra še na tisoče mej ljudstvom, opozarjamo s tem vsacega, da ga še o pravem času zamenja.

— (Vrsta porotnih obravnav v Ljubljani.) Danes dne 29. avgusta, začele so se porotne obravnave, ki imajo nastopno vrsto: 29. avgusta: I. obravnava: Lovro Beznik, hudodelstvo uboja; II. obr.: Viljem Repe, hudodelstvo uboja; 30. avgusta: I. obr.: Josip Jurglič, hudodelstvo uboja, II. obr.: David Facinelli, hudodelstvo uboja; 31. avgusta: I. obr.: Anton Plestenjak, hudodelstvo tatvine; II. obr.: Helena Avčin, hudodelstvo tatvine; 1. septembra: I. obr.: Massimo Venturini in Giuseppe Rumiz, hudodelstvo ponarejanja javnih upnih papirjev; II. obr.: Peter Butulič, hudodelstvo tatvine; 2. sept.: I. obr.: Ivan Kramar, hudodelstvo uboja; II. obr.: Anton Toman hudodelstvo uboja. S to obravnavo bodo završene porotne obravnave tega zasedanja.

— (Pritožba o poštnih rečeh.) Glede naše notice, zadevajoče pošto zvezo mej Logatcem in Rovtami, nam piše gosp. Adolf Mulley, c. kr. poštar in predsednik društva poštarjev in poštnih opraviljev na Kranjskem, Primorskem in Dalmatinskem, da je očitano o nerednem poslovanju ne-

osnovane v kolikor se dostaje Logaškega poštnega osobja, marveč da je kriva občina Rovte sama, ker pošilja po pošiljatve potovko, katera ne zna ne pisati niti brati. Nerednosti odpravi torej občina Rovte sama kaj lahko in bilo bi to tembolj potrebno, ker pač ni upanja, da bi dobili v Rovte kdaj svojo pošto, ker je za to poštni promet dosti premajhen.

— (Konjska dirka v Št. Jarneji na Dolenjskem.) Konjarski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske priredi v soboto dne 17. septembra t. l. popoldne v Št. Jarneji na Dolenjskem konjsko dirko v štirih oddelkih, namreč: I. Dirka tri- in štiriletnih kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 1600 m. Troje daril. II. Dirka starejših kranjskih žrebcev in kobil. Daljava 2400 m. Troje daril. V teh dveh oddelkih morejo teči samo žrebeci in kobile kmetijskih posestnikov, to je takih, ki svoje posestvo sami obdelujejo. III. Dirka za konje brez razločka starosti in spola, tudi za valahe, ki so najmanj pol leta lastnina jednega in istega kranjskega posestnika. Daljava 2400 m. Čvetero daril. IV. Gosposka dirka s parom konj brez razločka spola in starosti konj. Daljava 2400 m. Častno darilo. — Udeležitev zglediti je pismeno ali na dan dirke ustno pri obč. uradu v Št. Jarneji. Podrobnejše določbe priobčimo o priliki.

— (Nova pošta.) V Petrovčah pri Celji ustanovljena je nova pošta za občine Arna vas, Drešina vas, Dobriša vas, Kasase, Sv. Križ, Liboje in Levec.

— (Privatno žensko učiteljsiše v Mariboru.) Naučno ministerstvo dovolilo je šolskim sestram v Mariboru, da osnujejo privatno žensko učiteljsiše. Začetkom prihodnjega šolskega leta odprli se bodo prvi, drugi in četrty letnik ter poseben tečaj za izobraževanje učiteljic ženskih ročnih del.

— (Požar) V noči od četrčka na petek užgal je Jakob Gršak iz Bobovca hišo posestnika Martina Korena v občini Št. Peter v okraji Kozje. Pod streho spala je šolarka Marija Ljubič, katero so le z veliko težavo rešili. Škoda je velika. Gršaka prijeti so orožniki in ga izročili sodišču v Kozjem.

— (Toča) padala je v petek v okolici Ptujski in v Halozah tako silno, da je škoda v vinogradih neizmerna.

— (Železniški promet iz Trsta proti Italiji.) Od dne 1. septembra bodeta zopet vozila brzovlaka št. 1003 in 1004 mej Nabrežino in Korminom, ki bodeta imela tudi zvezo s Trstom. Lokalna vlaka mej Trstom in Korminom, ki vozita od dne 1. julija, prestaneta vsled tega z dne 31. t. m.

— (Iz domačih zdravilišč.) V Slatino prišlo je do dne 24. t. m. 1528 strank ali 2431 osob, v Krapinske toplice pa 1456 strank ali 2025 osob.

— (Biskup Strossmayer — slobodni zidar ali „framazon“.) To je najnovejša bajka, katero pripovedujeta „Pester Lloyd“ in „Budapester Tagblatt“ svojim strpljivim čitateljem. Tolmačijo neko vest „Obzorjevo“, da se je v Chicagu osnovalo dobrodelnostno društvo „Strossmayer Lodge I.“ tako, da to mora biti „prostomavtarsko“ društvo, ker le ti imajo „lože“. Changez — passez — tu imaš škola Strossmajerja kot „framazona“! Da so ti brzokone židovski krpači madjarskih „svetovnih novih“ pogledali v kak slovar, našli bi bili da „lodge“ znači „društvo“ ali nemški „Verein“ in ne trosili bi tacihi bedarij po svetu.

— (Razpisana služba.) Pri c. kr. poštnem uradu v Št. Janžu, v Krškem okraji, razpisano je mesto poštnega ekspeditorja. Letna plača je 200 gld., pavšale 60 gld. in pavšale 300 gld. za vzdrževanje sla, ki hodi po jedenkrat na dan peš iz Št. Janža v Radeče. Kavecije je položiti 200 gld. Prošnje v 14 dneh pri poštnem in brzovojnem vodstvu v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. avgusta. Danes se je odprl veliki semenj poljskih pridelkov. Dognalo se je, da more Avstro-Ogerska izvoziti pšenice 2 do 2½, ječmena 2½ do 3 milijone meterskih stotov. Vzemši številko 100 kot povprečno žetev, pridelala je Avstrija pšenice 110, rži 97, ječmena 109, ovsa 98; Ogerska pšenice 102, rži 96, ječmena 104, ovsa 103 odstotke.

Berolin 29. avgusta. Policijski predsednik naznanja s posebnimi lepaki, da je iz Hamburga došla žena umrla, kakor se je znansstveno dognalo, za azijsko kolero in nasvetuje, kako se je kolere varovati.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tužci:

28. avgusta.

Pri **Matti**: Springer, Bauman, Rindl, Jersabek z Dunaja. — Furlani, Dr. Calogiorios, Fervega, Eberstadt, Kocik, Liebman iz Trsta. — Pl. Jarolyer, Filipek, vitez pl. Knafel, Gössler iz Gradca. — Sajic iz Ljubljane. — Dr. Pohl iz Prage. — Rankl z Reke. — Grof Wurmbbrandt iz Stajerskega. — Hirschler iz Maribora.

Pri **Stonu**: Schall, Brandeis, Lisseck, Labner, Goldhamer, Klinger z Dunaja. — Didič, Goli iz Idrije. — Löwy iz Berlina. — Glanzman iz Trsta. — Dr. Horčička iz Pulja. — Rupp iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarju**: Lupusch iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

26. avgusta: Franc Kadunc, delavčev sin, 6½ let, Franciškanske ulice št. 6, dysenterie.

28. avgusta: Marija Zierer, gostilničarka, 47 let, Židovske ulice št. 5, otrpnenje pljuč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	739.2 mm.	15.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.9 mm.	21.6° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.4 mm.	16.4° C	sl. vzh.	jasno	
28. avg.	7. zjutraj	737.6 mm.	12.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.6 mm.	24.1° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	735.8 mm.	16.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 17.7° in 17.6°, za 0.2° in 0.1° nad normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.20	Špeh povenjen, kgr.	64
Rež,	5.04	Surovo maslo,	74
Ječmen,	4.23	Jajce, jedno :	26
Oves,	2.76	Mleko, liter	10
Ajda,	6.04	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4.87	Telečje	54
Koruza,	4.40	Svinjsko	64
Krompir,	2.70	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišaneč	35
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo,	kgr.	Slama,	1.60
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	56	mehka, 4	4.80

Dunajska borza

dné 29. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.85	95.70
Srebrna renta	95.60	95.55
Zlata renta	113.90	113.90
5% marčna renta	100.40	100.25
Akcije narodne banke	998	999
Kreditne akcije	312.75	311.75
London	119.65	119.65
Srebro	—	—
Napol.	9.50 1/2	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.60	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183 50
Ogerska zlata renta 4%	111	—
Ogerska papirna renta 5%	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192 75
Rudolfove srečke	10	24 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in sorodnikom izrekamo tem potom za mnoge dokaze sočutja mej boleznijo in ob smrti preljubega in nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Franceta Žolgar-ja

nadučitelja in občinskega odbornika na Rečici,

za mnoge darovane krasne vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku najprišrečnejšo zahvalo. Zlasti pa se zahvalimo prečastiti duhovščini, gg. učiteljem, občinskemu in krajnemu šolskemu svetu, gasilnemu društvu in gg. pevcem za gniljive nagrobnice, kakor tudi vsem mnogobrojnim udeležencem iz Mozirja in Gornjega grada.

Rečica, dne 27. avgusta 1892.

(972)

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Pred jednim letom zavaroval se je moj soprog **Fran Schöff** pri **zavarovalni družbi**

„The Gresham“ v Londonu

z znatno glavničo za slučaj smrti.

Glavni zastopnik v Ljubljani g. **Gvido Zescho** izplačal mi je koj potem, ko sem se izkazala s potrebnimi listinami, zavarovano svoto, — zatorej si štejem v prijetno dolžnost, da mu izrekam javno svojo zahvalo ter da vsakemu zavod „The Gresham“ najtopleje priporočam.

V Celji, dne 26. avgusta 1892.

(971)

Ivana Schöff poroj. **Vesel**.

Žalostnim srcem naznanjamo v svojem ter v imenu vseh sorodnikov tužno vest o smrti naše nepozabljene soproge, oziroma matere itd., gospe

IVANE VAVPOTIČ

katera je danes ob 6. uri zjutraj, prevadena s sv. zakramenti za umirajočo, v 28. letu svoje dobe, po kratki boleznij v Gospodu zaspala.

Truplo predrage umrle bode dne 29. t. m. ob 6½. uri popoldne prenešeno na tukajšnje pokopališče.

Prerano umrlo priporočamo v blag spomin in molitev.

(974)

Novo mesto, dne 28. avgusta 1892.

Anton Vavpotič,
c. kr. davkarski pristav,
soprog.

Milan, Vladimir, Stanko, Egidij Vavpotič,
sinovi.

Mesto vsacega posebnega obvesčila.

Pri odhodu iz Ljubljane in mile mi domovine, kličem vsem prijateljem in znancem, pri katerih se nisem mogel posloviti osobno, prisrčen:

„Zdravstvujte!“

Josip Karol Tertnik

dvorni operni pevec.

(973)

Na najnovejši in najbolj način
umetne

(228—50)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse 1

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1891 . . . . . frank. 117,550.797—

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891 . . . . . „ 20,725.259—

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) . . . . . „ 249,311.449—

V poslednjem dvanajstmesecnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za . . . . . „ 61,372.000—

novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah . . . . . „ 1,728,184.555—

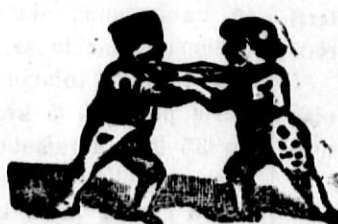
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Guidu Zescho**-tu.

(340—6)

NOVO!

Dva smešna gečka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

(883—23)

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

Prevzetje trgovine.

Usojava si uljudno naznanjati, da dné 1. septembra t. l. prevzameva že osemnajst let pod tvrdko **M. NEUMANN** v Slonovih ulicah št. 11 obstoječo

trgovino z zgotovljenimi oblekami za gospode in dame

ter se priporočava visokemu plemstvu, visokočastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu za prav obilna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(961—3)

GRIČAR & MEJAČ.